

Smerenia înțelepților

Pentru studiul din această săptămână, citește: Proverbele 30; Psalmii 104:24; Iov 38 – 40:2; Luca 18:9-14; 1 Ioan 1:9; Apocalipsa 3:14-18.

Sabat după-amiază

Textul de memorat: „Ferice de cei săraci în duh, căci a lor este Împărăția cerurilor!” (Matei 5:3)

În Biblie, smerenia este considerată o virtute importantă. Moise este numit „omul cel mai smerit care a trăit vreodată” (Numeri 12:3 – în vers. KJ; în trad. Cornilescu: „Moise însă era un om foarte blând, mai blând decât orice om de pe fața pământului”). Potrivit textului din Mica 6:8, principala cerință a lui Dumnezeu de la om este să umble smerit cu Dumnezeul lui. Domnul Isus a arătat, la rândul Său, că smerenia este un ideal pe care creștinul ar trebui să-l adopte: „Oricine se va smeri ca acest copilaș va fi cel mai mare în Împărăția cerurilor” (Matei 18:4).

Și, în definitiv, cu ce se poate lăuda omul? Fiecare respirație, fiecare bătaie a inimii, fiecare dar, fiecare talent – toate vin de la Dumnezeu în care „avem viața, mișcarea și ființa” (Faptele 17:28). Iar în lumina crucii, până și așa-zisa noastră neprihănire seamănă mai degrabă cu o „haină mânjită” (Isaia 64:6). Atunci, cu ce ne mai putem lăuda?

Studiul din această săptămână este despre smerenie. Având în vedere situația în care ne găsim, nu ar fi oare o nesăbuintă din partea noastră să nu fim smeriți?

1. Citește Proverbele 30:1-3,32,33. Ce ne spun aceste versete?

Negarea de sine pe care o putem observa în aceste texte biblice face notă discordantă cu înălțarea de sine caracteristică monarhilor din Orientul Apropiat antic, cărora le plăcea să se laude cu înțelepciunea, cu realizările și cu victoriile lor. Despre Solomon însuși a fost consemnat faptul că „a întrecut pe toți împărații pământului în bogății și înțelepciune” (1 Împărați 10:23; Ecclesiastul 2:9). Iar Nebucadnețar declara cu îngâmfare: „Oare nu este acesta Babilonul cel mare pe care mi l-am zidit eu, ca loc de ședere împărătească, prin puterea bogăției mele și spre slava măreției mele?” (Daniel 4:30).

Scriitorul acestui pasaj își cunoaște ignoranța și numește lauda de sine „prostie”. Cuvântul ebraic folosit aici pentru „prost” este *nabal*, de unde și numele lui Nabal, un exemplu de om mândru și nebun (1 Samuel 25). Această laudă de sine, care implică mândria, include și posibilitatea de a-i umili pe alții și de a stârni mânie și disensiuni. Apostolul Pavel i-a numit „nebuni” pe unii membri ai bisericii din Corint care se considerau înțelepți și, mai mult, se lăudau cu aceasta (2 Corinteni 11:18,19).

2. Citește Luca 18:9-14. De ce ne este atât de ușor să adoptăm atitudinea fariseului? Ce putem face pentru a ne feri de această ispită?

Nu poți decât să-i compătimești pe oamenii lăudăroși (de obicei, aceasta este o mască a nesiguranței), fiindcă lauda lor de sine ne arată cât de mult se pot înșela și cât de ignorați sunt.

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Membrii grupei să învețe să prețuiască sursa divină de înțelepciune care se găsește în Creatorul Însuși și să înțeleagă că înțelepciunea divină oferă învățături valoroase pentru succes în viața aceasta.

La nivelul sentimentelor: Să dorească să studieze căile Domnului descoperite în natură, să găsească în ele binecuvântarea Sa și să dorească să aplice sfaturile Sale practice privitoare la reușita în viața aceasta.

La nivel practic: Să ceară de la Dumnezeu înțelepciunea și puterea de a trăi potrivit Cuvântului Său, ca să poată „deosebi bine voia lui Dumnezeu: cea bună, plăcută și desăvârșită” (Romani 12:2) și să nu se conformeze presupunerilor culturii secularizate.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: O resursă prețioasă – lumea creată de Dumnezeu

- A. Cum putem învăța despre caracterul lui Dumnezeu din studiul naturii?
- B. Cum putem interpreta corect ce găsim în ea, în condițiile în care păcatul a denaturat în mare parte ce a fost la început?

II. Sentimente: Importanța interpretării naturii prin intermediul Scripturii

- A. Solomon și Agur (scriitori ai cărții Proverbele) au trăit și ei într-o lume a păcatului. Cum de au crezut ei în bunătatea Creatorului și nu s-au lăsat descurajați de degradarea existentă în lume?
- B. Cum sunt jefuite de valoarea lor animalele și natura prin teoria evoluției?

III. Practic: Comuniunea cu Creatorul naturii: o binecuvântare a Sabatului

- A. Cum ne ajută Sabatul să înțelegem că tot ce a creat Dumnezeu a fost „foarte bun”?
- B. Cum ne ferește credința că Dumnezeu a creat lumea și de falsele interpretări ale originii omului?

Rezumat: Proverbele 30 ne prezintă un mod de viață bazat pe planul Creatorului și pe binecuvântările care decurg din el, amintindu-ne că părtașia cu Creatorul este cea mai bună viață posibilă, care se va continua și în Paradis.

Mândria apare la oamenii care nu-L cunosc personal pe Domnul. Smerenia este trăsătura omului care are o viață de comuniune cu Dumnezeu, deoarece el se află într-o legătură permanentă cu Acela care este infinit mai mare decât oricare dintre noi. Când ne gândim la dimensiunile universului și când înțelegem că ne închinăm Celui care a creat acest univers și care, în persoana Domnului Isus, a suferit pe cruce pentru noi, ne mai putem mândri cu ceva?

3. Citește Proverbele 30:3-6. Ce ne spun aceste versete despre puterea, măreția și tainele lui Dumnezeu?

Expresia „știința sfinților” trebuie înțeleasă ca însemnând „cunoștința Celui Sfânt” (*NTR*) sau „cunoașterea despre Dumnezeu”. Afirmatia din versetul 3 este urmată de cinci întrebări retorice care ne pun în situația de a recunoaște că nu înțelegem multe lucruri despre Dumnezeu.

4. Recitește întrebările din versetul 4. Ce somație găsim în ele?

Dumnezeu este Creatorul (primele patru întrebări) și de aceea El rămâne cu mult deasupra capacității noastre de a înțelege (întrebarea a cincea). Dumnezeu l-a somat pe Iov prin întrebări asemănătoare, ca să-l ajute să își dea seama că nu poate cuprinde cu mintea lui limitată căile Sale (Iov 38 – 40:2).

Din faptul că Dumnezeu este Creatorul și că noi, oamenii, nu-L putem cunoaște pe deplin, se desprinde o lecție esențială cu privire la atitudinea noastră față de revelația Sa scrisă, atât de des pusă la îndoială de cercetători. Cine suntem noi, cei pentru care înțelegerea celor mai simple lucruri din natură este obscură și plină de taine, ca să contestăm Cuvântul lui Dumnezeu sau anumite fragmente din el, care ne pun în încurcătură ori ne deranjează?

Meditează mai mult la grandoarea și la misterul lucrurilor create de Dumnezeu. Ce ne spun acestea despre grandoarea și misterul Lui? De ce ar trebui ca acestea să ne însuflească și să ne speranțăm?

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVARE

Pasaj de studiat: Proverbele 31:1-6

Ideea centrală pentru creștere spirituală: Putem avea deplină încredere în Cuvântul revelat al lui Dumnezeu.

Introducere. Cere-le membrilor grupei să identifice cât mai multe probleme grave ale societății moderne care pot fi puse pe seama nesocotirii preceptelor lui Dumnezeu. Cum ar arăta societatea dacă toți cei căsătoriți ar fi credincioși legământului făcut și nu ar exista adulter? Dar dacă nu ar exista hoți și dacă toți oamenii ar fi mereu onești acasă și la locul de muncă?

De discutat: În Proverbele, cunoașterea de Dumnezeu nu e prezentată ca o anexă la sistemele seculare de înțelepciune. Dimpotrivă, preceptele lui Dumnezeu domină înțelepciunea biblică, ca adevărată sursă de înțelepciune și de cunoaștere și ca standard pentru evaluarea tuturor celorlalte. Mai mult decât atât, relația personală cu Dumnezeu este remediul pentru ignoranța omului. De ce îi este atât de greu omului să-și admită ignoranța?

2. APROFUNDAREA STUDIULUI

Comentariu biblic

I. Cunoașterea de Dumnezeu

(Revezi împreună cu grupa Proverbele 30:3-6.)

Învățătura biblică despre o creație literală se întemeiază pe cărțile biblice despre înțelepciune. Domnul Însuși, în cea mai lungă cuvântare a Sa consemnată în Biblie (Iov 38–41), vorbește cu bucurie despre crearea lumii noastre.

Credința în istoria biblică a facerii lumii, susținută în toată Scriptura, ne ajută să cunoaștem caracterul și lucrarea lui Dumnezeu și să ne lărgim perspectiva asupra lor. „Biblia nu spune că Dumnezeu este iertare, chiar dacă El este iertător, ori că El este cunoaștere, chiar dacă este atotcunoscător, sau că El este putere, chiar dacă este atotputernic. Toate celelalte atribute sunt, asemenea fațetelor unui diamant, tot atâtea ferestre strălucitoare ale inimii lui Dumnezeu.” – Timothy R. Jennings, M.D., *The God-shaped Brain: How Changing Your View of God Transforms Your Life*, p. 22

În capitolul 30:7-9 găsim singura rugăciune consemnată în Proverbele. Și nu este întâmplător că ea urmează imediat după recunoașterea calității de Creator a lui Dumnezeu (vers. 4) și după asigurarea despre credințioșia Sa (vers. 5).

5. Citește Proverbele 30:7-9. De ce ar cere cineva aceste lucruri?

Înainte de a-I cere lui Dumnezeu un anumit lucru, este important să ne asigurăm că relația noastră cu El este solidă. Dacă am recurs la minciună, înseamnă că ne purtăm ca și cum Dumnezeu Atotștiutorul nici nu ar exista. De aceea este atât de necesară mărturisirea păcatului pentru a primi iertarea (1 Ioan 1:9). Noi nu Îl putem păcăli pe Dumnezeu. El ne vede exact așa cum suntem. Când ne rugăm, prosternarea, aplecarea până în țărână înaintea Sa (Plângerile 3:29), arată nu doar reverența și umilința noastră, ci și recunoașterea goliciunii noastre spirituale înaintea Sa.

În versetul 8, scriitorul Îi cere lui Dumnezeu să nu-i dea nici sărăcie, nici bogăție. În Biblie, verbul „a da” apare pentru prima oară în legătură cu oamenii atunci când Dumnezeu îi prezintă omului ce „i-a dat” ca hrană (Geneza 1:29). Din acest motiv, în multe culturi, hrana este în mod tradițional asociată cu rugăciunea. Nevoia de hrană, care ne face atât de dependenți de Creator, face din rugăciune o experiență esențială pentru supraviețuire.

Cele două cereri nu urmăresc doar echilibrul omului, ci, în primul rând, au în vedere slava lui Dumnezeu. Dacă avem prea puțin, ajungem să furăm și să-L insultăm pe Dumnezeu, iar dacă avem prea mult, nu mai simțim nevoia după El și putem ajunge chiar să negăm existența Sa. Merită remarcat aici faptul că numai a doua situație primejdioasă poate duce la ruperea legăturii cu Dumnezeu; prima are șanse mai mari să ne țină în legătură cu El.

Rugăciunea Domnească amintește și ea această dublă preocupare: (1) cererea: „Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi” (Matei 6:11) ne asigură doar împlinirea nevoilor fizice, iar (2) „și nu ne duce în ispită” (Matei 6:13) are în vedere nevoile noastre spirituale.

Gândește-te cât de mult depinzi de Dumnezeu. Cum ne poate ajuta această realitate să creștem în credință? Care sunt pericolele când uităm de această dependență?

Potrivit Bibliei, adevărata cunoaștere vine din supunerea cu bucurie față de Creatorul cerului și al pământului. Necunoașterea lui Dumnezeu și a puterii Sale creatoare duce la împotrivire față de El, cum spune Solomon în *Eclesiastul* 7:29. Din cauza păcatului omului, natura nu mai dezvăluie decât parțial ordinea divină. Mai mult, capacitatea omului de a înțelege s-a diminuat din cauza păcatului și este astfel neîndestulătoare pentru a cuprinde pe deplin întreaga realitate.

De discutat: Ce presupuneri omenești stau la baza multor idei greșite despre caracterul și lucrarea lui Dumnezeu? Care este, după Biblie, condiția sau atitudinea necesară pentru a primi adevărata cunoaștere?

II. Cei trufași

(Revezi împreună cu grupa Proverbele 30:10-31.)

Proverbele 30:10-31 enumeră comportamentele care pervertesc ordinea socială și, mai grav, se opun perspectivei divine (comportamente determinate de presupunerile omenești și nu de capacitățile mintale ale omului). Respectul față de adevărul lui Dumnezeu este din ce în ce mai rar. Conform cărții *Proverbele*, atitudinea aceasta a omului este preferința sa de a se hrăni cu iluzii, prin adoptarea perspectivelor păcătoase ca standard moral – fapt ce ne amintește că problemele societății nu se datorează deficiențelor mintale, ci mândriei spirituale.

În *Proverbele*, oamenii de acest fel sunt numiți „proști” și „nebuni” și descriși ca fiind creduli, iresponsabili, fără minte, fără experiență, ușor amăgiți de ispită și nedispuși să accepte disciplina, muștrarea ori corecția.

De discutat: În *Proverbele*, primul principiu al înțelepciunii este frica de Domnul. Acesta nu este doar un aspect al învățării, ci punctul de unde trebuie să înceapă căutarea înțelepciunii. Frica de Domnul va duce la dezvoltare în toate aspectele, inclusiv în cel moral. Toți scriitorii biblici pornesc de la aceeași premisă. Cum putem fi siguri că acest prim principiu este adevărat? Dată fiind natura lui, care este primul pas concret pe care trebuie să-l facem în căutarea înțelepciunii?

III. Lecții din natură

(Revezi împreună cu grupa Proverbele 30:18,19,24-31.)

Potrivit cărții *Proverbele*, una dintre cele mai bune metode de a-L cunoaște pe Dumnezeu și căile Sale este aceea de a studia lumea creată

6. Despre ce pericol adus de mândrie aflăm din Proverbele 30: 11,17?

Agur începe cu aceasta, deoarece desconsiderarea celor care te-au adus pe lume este culmea aroganței. Merită să amintim aici că, dacă porunca de a-i cinști și binecuvânta pe părinți este însoțită de făgăduința prelungirii vieții (Exodul 20:12; Efeseni 6:2,3), pentru nerespectarea ei era prevăzută pedeapsa cu moartea (Exodul 21:15,17).

7. Dar din versetele 13 și 14?**8. Despre ce atitudine avertizează versetele 12 și 20?**

Păcătosul care se crede neprihănit se află într-o stare nenorocită deoarece, fiind convins că este curat și nu are nevoie de iertare, rămâne în păcatul lui. De aceea, ca să poată fi iertat, mărturisirea păcatului este esențială (1 Ioan 1:9). Laodiceenii, care pretind că sunt bogați, inteligenți și bine îmbrăcați și nu-și dau seama că sunt săraci, orbi și goi, sunt sfătuiți să cumpere de la Dumnezeu mijloacele necesare pentru a ieși din această stare rea (Apocalipsa 3:14-18).

„Aici este înfățișat un popor care se mândrește cu posesiunile lui în ce privește cunoștințele și avantajele spirituale. Însă cei din acest popor nu au răspuns la binecuvântările nemeritate pe care Dumnezeu le-a revărsat asupra lor. Ei au fost plini de răzvrătire și de nerecunoștință și L-au uitat pe Dumnezeu; cu toate acestea, El S-a purtat cu ei cum se poartă un părinte iubitor și iertător cu un fiu nerecunoscător și îndărătnic. Ei s-au împotrivit harului Său, au abuzat de privilegiile Sale, au privit cu ușurățate ocaziile pe care El li le-a creat și au fost satisfăcuți să se afunde în mulțumire de sine, într-o nerecunoștință vrednică de plâns, într-un formalism găunos și în nesinceritate fariseică.” – Ellen G. White, *Credința și faptele*, p. 83

Gândește-te cum te porți cu alții, în special cu oamenii față de care te simți superior. Ce poți face pentru a te purta corect? Cum poți manifesta smerenia necesară pentru aceasta?

de El. Deși singurul lucru pe care îl știu unii despre animale este ce gust au, studiiul acesta și multe alte versete din Proverbele ne arată că animalele ne pot fi profesori (de exemplu: Proverbele 6:6-8).

Atât de multe lucruri sunt descoperite în prezent despre minunățiile vieții și despre inteligența animalelor! De exemplu, dacă cineva se întreabă de ce le-a poruncit Dumnezeu corbilor să-l hrănească pe Ilie (1 Împărați 17:4), cartea *Crows: Wise Guys of the Avian World*, de Candace Savage este edificatoare în acest sens. Reconectarea cu viața animalelor ne poate fi de folos pentru ca inimile noastre să devină mai sensibile, fiindcă animalele au simțăminte și afecțiune, fapt notat de Ellen White: „Inteligența dovedită de multe animale necuvântătoare se apropie atât de mult de inteligența umană, încât este o taină. Animalele văd, aud, iubesc, se tem și suferă. Ele își folosesc organele cu mult mai multă credințioșie decât și le folosesc oamenii. Ele manifestă simpatie și duioșie față de tovarășii lor în suferință. Multe animale arată față de cei ce au grijă de ele o afecțiune cu mult superioară afecțiunii manifestate de unii membri ai familiei omenești. Ele ajung să aibă un atașament față de om care nu poate fi rupt decât cu o mare suferință pentru ele.

Care om cu inimă, care a avut vreodată grijă de animalele domestice, ar putea privi în ochii lor, atât de plini de încredere și de afecțiune, și le-ar da de bunăvoie pe mâna măcelarului? Cum ar mai putea el să le consume carnea ca pe o mâncare plăcută?” – *Divina vindecare*, p. 315, 316.

De altfel, și oamenii sunt făcuți din același „material” ca animalele (Geneza 2:7,19).

Domnul Isus a prețuit lucrurile ieșite din mâna Sa – vezi Matei 6:28,29. Și Ellen White ne îndreaptă privirile spre minunile din natură: „Pe măsură ce ne apropiem de inima naturii, Hristos Își face prezența reală pentru noi și îi vorbește inimii despre pacea și dragostea Sa.” – *Parabolele Domnului Hristos*, p. 26

Un specialist în educație afirmă că, dacă elevii ar petrece mai mult timp în mijlocul forțelor restauratoare ale naturii decât cu tehnologia electronică ce îi stimulează artificial, ar exista mai puține probleme și mai puțină rebeliune în sistemul de învățământ. (Vezi Richard Louv, *Last Child in the Woods: Saving Our Children From Nature-deficit Disorder*, 2008.)

De discutat: Cu cât cunoaștem mai bine lumea naturală – flora, fauna, elementele care compun apa și adecvarea ei perfectă pentru viață

Biblia conține numeroase lecții din natură prin care sunt transmise adevăruri spirituale. Cartea Proverbele apelează la o astfel de lecție pentru a ne învăța despre smerenie.

9. Citește Proverbele 30:18,19. Ce ni se spune aici despre limitele cunoașterii umane?

Agur vede taine în multe lucruri aparent „obișnuite”. El prezintă aici o combinație fascinantă de taine. Primele două provin din lumea animală: taina urmei pe care o lasă un vultur rotindu-se în tăcere pe cer sau un șarpe unduindu-se fără zgomot pe o stâncă. Apoi, trece la „taine” din „lumea” oamenilor: neștiuta urmă lăsată de o corabie în mijlocul mării și a relației unui bărbat cu o femeie/fată. Multe mistere au rămas nedezlegate până astăzi, în ciuda tuturor progreselor științei. Cât de important este să știm întotdeauna să apreciem profunzimea și măreția tainelor vieții! Atitudinea aceasta ne va ajuta cu siguranță să rămânem smeriți înaintea lui Dumnezeu!

10. Ce alte mistere din natură captivează atenția scriitorului? Vers. 24-28

Este interesant că, în versetele 20-23, scriitorul vorbește despre nebunia, aroganța și viciile omului, iar apoi trece la lumea animală, îndreptându-ne atenția spre vietăți minuscule pe care le numește „înțelepte”, același cuvânt ebraic folosit cu referire la oameni (Proverbele 3:13), dar și la Dumnezeu Însuși (Iov 12:13; Psalmii 104:24). Nici chiar astăzi, cu toate progresele noastre în domeniul științei, nu reușim să înțelegem în întregime comportamentul acestor vietăți. Nu este deloc de mirare că acțiunile lor au stârnit uimirea acestui om înțelept! El era pe bună dreptate un om înțelept, întrucât una dintre marile dovezi de înțelepciune este recunoașterea limitelor cunoașterii noastre, chiar și cu privire la lucrurile cele mai simple.

Gândește-te la câteva dintre cele mai „simple” lucruri din natură: o frunză, o picătură de apă, o scoică. Cum ne ajută să rămânem smeriți faptul că până și aceste lucruri sunt pline de taine?

(lăsând la o parte necesitatea ei pentru viață), aerul pe care îl respirăm, distanța perfectă la care se află planeta noastră față de soarele necesar vieții etc. –, cu atât suntem mai uimiți de Creatorul nostru. Controlul Său asupra timpului (crearea primelor șapte zile și formarea primei săptămâni) ne oferă dovezi despre puterea și dragostea Sa.

De ce s-au înstrăinat oamenii atât de mult de animale și de natură?

3. APLICAȚIA PENTRU NOI

Dacă vrem să găsim înțelepciunea, trebuie să ne lăsăm învățați de Dumnezeu, singurul care deține cunoașterea adevărată. Raționalismul iluminist susținea că omul poate găsi adevărul prin înțelepciunea sa. Concepția aceasta a suferit un fiasco total. E drept că biserica medievală are o istorie sângeroasă, însă ateismul modern este și mai brutal. Dar eșecul atitudinii iluministe a condus în postmodernism la o concluzie perfidă – că nu există un adevăr absolut (cu excepția acestui adevăr!). Cartea Proverbele pune accentul pe credibilitatea și pe adevărul Cuvântului revelat al lui Dumnezeu.

Întrebări pentru meditație: Ce texte din Proverbele ne arată că, deși lumea noastră este afectată de păcat, Dumnezeu nu este indiferent, distant, rece și amenințător, ci apropiat, personal, cald și atrăgător?

Întrebări aplicative

1. De ce ne lăsăm atât de greu înduplecați să apreciem minunile din natură și, ca urmare, pe Creatorul naturii?
2. În ce fel a diminuat teoria evoluției valoarea naturii?

4. SĂ TRECEM LA ACȚIUNE!

La fel ca David, și Solomon a fost impresionat de lumea creată. Găsiți câțiva psalmi în care David Îl laudă pe Creator pentru lucrările Sale (de pildă, Psalmii 19,33,104). Cere-le membrilor grupei să relateze o experiență personală despre modul în care natura i-a apropiat de Creator.

Activitate: Aduceți la grupă articole și cărți despre animale, în care sunt descrise inteligența, afecțiunea și hărnicia lor, ori povestiți din experiența și observațiile personale despre aceste lucruri. Pe internet găsiți clipuri cu păsări filmate cu încetinitorul, care surprind zborul lor magnific, lucruri pe care, cu ochii noștri afectați de păcat, nu le observăm.

„Ar trebui să respectăm Cuvântul lui Dumnezeu. Ar trebui să avem respect față de această carte tipărită, să nu o folosim pentru lucruri obișnuite și nici să nu o mânuim cu nepăsare. Nu ar trebui să cităm niciodată Scriptura într-o glumă ori să o parafrazăm pentru a sublinia o vorbă cu tâlc. «Orice cuvânt al lui Dumnezeu este încercat»; «un argint lămurit în cuptor de pământ și curățit de șapte ori» (Proverbele 30:5; Psalmii 12:6).” – Ellen G. White, *Educație*, p. 244

„Primele cuvinte adresate de Hristos oamenilor adunați pe munte au fost cuvinte de binecuvântare. Ferice, a spus El, de cei care își recunosc sărăcia spirituală și simt că au nevoie de mântuire. Evanghelia trebuie să le fie predicată celor săraci. Ea nu le este descoperită celor mândri din punct de vedere spiritual, care pretind că sunt bogați și nu au nevoie de nimic, ci aceluia care sunt smeriți și cu inima zdrobită. [...] Domnul nu poate face nimic pentru refacerea omului până când acesta nu se supune stăpânirii lui Dumnezeu, convins de propria slăbiciune și dezbrăcat de orice mulțumire de sine. Atunci poate primi darul pe care Dumnezeu așteaptă să i-l dea. Nimic nu este reținut de la sufletul care își simte nevoia. El are acces nerestricționat la Acela în care locuiește toată plinătatea.” – Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii*, p. 299, 300

Întrebări pentru discuție

1. Meditează la planul de mântuire și la sacrificiul care a fost necesar pentru mântuirea noastră. Noi eram atât de căzuți, de corupți și de răi, încât simpla restaurare nu ar fi fost suficientă pentru răscumpărarea noastră din păcat. Nu contează cât de schimbați și de refăcuți suntem, deoarece regenerarea și restaurarea nu ne pot mântui. Avem nevoie de un înlocuitor, de cineva care să stea în locul nostru și a cărui neprihănire să ne împace cu Dumnezeu. Este clar de ce aroganța și mândria sunt, probabil, unele dintre cele mai rele păcate pentru niște ființe decăzute ca noi?
2. În ce privințe depinde existența noastră de Dumnezeu? Ce lucruri din natură ne vorbesc despre modul în care Dumnezeu ne susține existența?
3. Meditează mai mult asupra rugăciunii din Proverbele 30:7-9. Observă aici echilibrul pe care îl dorește Solomon. Cum putem să fim echilibrați în toate? De ce este important acest lucru?

Salvat de trei ori

Jesse și-a pierdut mama pe când avea numai patru ani și a crescut la casa de copii. În adolescență, a cunoscut un tânăr baschetbalist și, când i-a spus cum îl cheamă, acesta i-a răspuns surprins: „Mama ta a fost soră cu tatăl meu!”. Vărul l-a dus la el acasă și i l-a prezentat restului familiei. Atunci, Jesse a aflat că mama lui murise din cauza unor complicații apărute în urma bătăilor primite de la tatăl lui.

Jesse s-a mutat la ei și, cu mânia clocotindu-i în piept, s-a înscris în Garda Națională Aeriană și apoi în Marină. S-a căsătorit, a avut trei copii, dar mai târziu a divorțat. „Eram amărât și aveam sufletul gol”, mărturisește el. „Eram din nou fără familie și complet singur.”

Convins că nu mai are de ce să trăiască, Jesse și-a luat arma și a coborât pe plajă cu gândul să-și ia viața. A intrat în apă și s-a așezat pe o stâncă. A venit imediat după el un polițist, dar Jesse a ridicat pușca și l-a avertizat să nu se apropie. A apărut apoi un colonel de la baza navală și i-a ordonat să arunce pușca. El a refuzat, însă, în momentul în care l-a văzut pe tatăl lui venind spre el, a ridicat țeava puștii, a băgat-o în gură și a apăsat imediat pe trăgaci. A urmat o detunătură și a căzut pe spate... încă în viață. Glonțul rămăsese blocat pe țeavă.

Jesse a fost dat afară din Marină. A încercat din nou să se sinucidă. De data aceasta, a ajuns la urgențe unde l-a cunoscut pe doctorul Nozaki, un medic adventist hotărât să-l salveze. Când și-a revenit după operație, Jesse a găsit pe marginea patului său o Biblie lăsată acolo de doctor. A luat-o și a ascuns-o, dar în fiecare dimineață găsea alta în loc!

La externarea din spital, doctorul Nozaki l-a îndemnat să citească din Evanghelia după Ioan. Deși s-a lăsat înduplecat cu greu, Jesse a promis să citească. Doctorul l-a rugat să treacă pe la el în fiecare zi ca să se asigure că avea hrană și haine. Cu timpul, omul și-a dat seama că preocuparea medicului era sinceră și a căpătat încredere în el. A început să studieze Biblia și doctorul l-a invitat la biserică.

Într-o zi, Jesse s-a întors la stânca unde încercase să se sinucidă și l-a mulțumit lui Dumnezeu că i-a salvat viața. A continuat să studieze și a primit botezul în Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea. „Pentru prima oară în viață”, spune el, „am simțit că am pace în suflet.” Mai târziu, la încurajarea medicului, Jesse și soția lui s-au împăcat și s-au recăsătorit.

IANUARIE

1. J. Psalmii 69:13
2. V. Exodul 16:4,7
s.a. B 16:47, CT 16:38, IS 16:31, MS 16:46, SM 16:47, DJ 16:57, AR 17:00
3. S. Iosua 24:15
s.a. B 16:48, CT 16:39, IS 16:32, MS 16:47, SM 16:48, DJ 16:58, AR 17:01
4. D. Ioan 4:23
5. L. Ieremia 23:6
6. M. Evrei 7:1,2
7. M. Romani 4:5
8. J. Efeseni 5:1,2
9. V. Romani 9:33
s.a. B. 16:54, CT 16:45, IS 16:39, MS 16:53, SM 16:55, DJ 17:04, AR 17:08
10. S. Romani 10:3
s.a. B. 16:55, CT 16:46, IS 16:40, MS 16:54, SM 16:56, DJ 17:05, AR 17:09
11. D. Galateni 6:14
12. L. Matei 27:11
13. M. Matei 27:22,25
14. M. 2 Împărați 23:3
15. J. Psalmii 85:6
16. V. Filipeni 2:9
s.a. B 17:03, CT 16:53, IS 16:48, MS 17:02, SM 17:04, DJ 17:12, AR 17:16
17. S. Isaia 41:10
s.a. B 17:04, CT 16:55, IS 16:49, MS 17:03, SM 17:06, DJ 17:13, AR 17:18
18. D. Matei 28:19
19. L. Isaia 13:12
20. M. Romani 8:32
21. M. Apocalipsa 22:4
22. J. Matei 18:12
23. V. Psalmii 139:9,10
s.a. B 17:12, CT 17:02, IS 16:58, MS 17:12, SM 17:14, DJ 17:21, AR 17:26
24. S. Ioan 10:10
s.a. B 17:13, CT 17:04, IS 16:59, MS 17:13, SM 17:16, DJ 17:23, AR 17:27
25. D. Psalmii 23:5
26. L. Matei 5:45
27. M. 1 Timotei 1:15
28. M. 2 Samuel 12:1,7
29. J. Romani 5:17
30. V. Apocalipsa 22:14
s.a. B 17:21, CT 17:11, IS 17:08, MS 17:22, SM 17:25, DJ 17:31, AR 17:36
31. S. Luca 19:9,10
s.a. B 17:23, CT 17:12, IS 17:10, MS 17:24, SM 17:27, DJ 17:32, AR 17:38

FEBRUARIE

1. D. Matei 8:8,10
2. L. Romani 6:17,18
3. M. Romani 4:20,21
4. M. Iuda 24,25
5. J. Psalmii 16:1
6. V. Romani 1:17
s.a. B 17:31, CT 17:22, IS 17:19, MS 17:33, SM 17:36, DJ 17:41, AR 17:47
7. S. Galateni 3:9,10
s.a. B 17:33, CT 17:23, IS 17:21, MS 17:34, SM 17:38, DJ 17:42, AR 17:48
8. D. Ioan 3:36
9. L. Iacov 2:20
10. M. Iacov 2:22
11. M. Filipeni 1:6
12. J. 2 Timotei 1:12
13. V. Filipeni 2:13
s.a. B 17:41, CT 17:31, IS 17:30, MS 17:43, SM 17:47, DJ 17:50, AR 17:57
14. S. Ioan 9:25
s.a. B 17:42, CT 17:33, IS 17:31, MS 17:45, SM 17:49, DJ 17:52, AR 17:58
15. D. Faptele ap. 5:31
16. L. 1 Ioan 1:9
17. M. 1 Ioan 1:7
18. M. Romani 7:24,25
19. J. Romani 8:1
20. V. Romani 8:33
s.a. B 17:51, CT 17:41, IS 17:41, MS 17:54, SM 17:58, DJ 18:00, AR 18:07
21. S. Ioan 13:34
s.a. B 17:52, CT 17:42, IS 17:42, MS 17:55, SM 18:00, DJ 18:01, AR 18:09
22. D. Apocalipsa 21:5
23. L. Coloseni 2:9,10
24. M. Romani 5:10
25. M. 2 Corinteni 5:18
26. J. Galateni 2:20
27. V. Romani 6:1,2,6
s.a. B 18:00, CT 17:50, IS 17:51, MS 18:04, SM 18:09, DJ 18:09, AR 18:17
28. S. Coloseni 3:3
s.a. B 18:02, CT 17:52, IS 17:53, MS 18:06, SM 18:11, DJ 18:11, AR 18:19

MARTIE

1. D. Apocalipsa 3:20
2. L. Faptele ap. 20:24
3. M. 1 Împărați 22:43
4. M. Romani 6:14
5. J. Matei 7:21
6. V. Matei 12:30
s.a. B 18:09, CT 18:00, IS 18:02, MS 18:14, SM 18:20, DJ 18:19, AR 18:27
7. S. Neemia 6:11
s.a. B 18:11, CT 18:01, IS 18:03, MS 18:16, SM 18:21, DJ 18:20, AR 18:29
8. D. Matei 10:22
9. L. Ioan 19:38,39
10. M. Daniel 3:16-18
11. M. Matei 6:24
12. J. Ioel 3:13,14
13. V. Matei 6:33
s.a. B 18:18, CT 18:08, IS 18:12, MS 18:24, SM 18:30, DJ 18:28, AR 18:37
14. S. Iosua 24:15
s.a. B 18:20, CT 18:10, IS 18:13, MS 18:25, SM 18:32, DJ 18:29, AR 18:38
15. D. Iacov 2:17
16. L. 1 Corinteni 6:19,20
17. M. Apocalipsa 22:11
18. M. Luca 19:42,44
19. J. Luca 16:8
20. V. Evrei 12:1,2
s.a. B 18:27, CT 18:17, IS 18:22, MS 18:34, SM 18:40, DJ 18:36, AR 18:47
21. S. Evrei 12:1
s.a. B 18:29, CT 18:18, IS 18:23, MS 18:35, SM 18:42, DJ 18:38, AR 18:48
22. D. Apocalipsa 14:4
23. L. 1 Ioan 5:3
24. M. Geneza 39:9
25. M. Psalmii 139:1-7
26. J. Efeseni 3:19
27. V. 2 Timotei 2:8
s.a. B 18:36, CT 18:26, IS 18:31, MS 18:43, SM 18:51, DJ 18:45, AR 18:56
28. S. 2 Corinteni 5:16
s.a. B 18:37, CT 18:27, IS 18:33, MS 18:45, SM 18:52, DJ 18:46, AR 18:57
29. D. Matei 7:21
30. L. Luca 13:25,27
31. M. Efeseni 6:11